

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 2. mája 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Vrátanie DPH – Smernica 2008/9/ES – Článok 20 – Žiadosť o dodatočné informácie podaná členským štátom vrátenia dane – Informácie, ktoré sa majú poskytnúť v lehote jedného mesiaca od dátumu doručenia žiadosti adresátovi – Právna povaha tejto lehoty a následky jej nedodržania“

Vo veci C-133/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil, Francúzsko) zo 14. februára 2018 a doručený Súdnemu dvoru 20. februára 2018, ktorý súvisí s konaním:

Sea Chefs Cruise Services GmbH

proti

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory A. Prechal, sudcovia F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (spravodajca) a L. S. Rossi,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Sea Chefs Cruise Services GmbH, v zastúpení: D. Martin-Picod, avocate,
- francúzska vláda, v zastúpení: A. Alidière, E. de Moustier a D. Colas, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: S. Jiménez García, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: N. Gossement a J. Jokubauskaitė, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. januára 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 20 ods. 2 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Sea Chefs Cruise Services GmbH (ďalej len „Sea Chefs“), usadenou v Nemecku, a Ministre de l’Action et des Comptes publics (minister pre verejnú službu a verejné účty, Francúzsko) vo veci rozhodnutia tohto orgánu o zamietnutí žiadosti spoločnosti Sea Chefs o vrátenie dane z pridanej hodnoty (DPH), ktorú táto spoločnosť zaplatila za rok 2014.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2008/9

- 3 Odôvodnenie 2 smernice 2008/9 znie:

„Úpravy stanovené v [ôsmej smernici Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu (Ú. v. ES L 331, 1979, s. 11; Mim. vyd. 09/001, s. 79),] by sa mali zmeniť a doplniť vzhľadom na lehotu, v rámci ktorej sa rozhodnutia o žiadostiach o vrátenie dane oznamujú podnikateľom. Zároveň by sa malo ustanoviť, že aj podnikatelia musia poskytovať odpovede v stanovených lehotách. Okrem toho je potrebné zjednodušiť a zmodernizovať tento postup využitím moderných technológií.“

- 4 Podľa odôvodnenia 3 smernice 2008/9:

„Nový postup by mal podporiť pozíciu podnikateľov, keďže členské štáty budú povinné platiť úroky, ak daň vrátia neskoro, a keďže sa posilní právo podnikateľov na odvolanie.“

- 5 Článok 1 tejto smernice uvádza:

„Táto smernica ustanovuje podrobné pravidlá pre vrátenie [DPH], ktoré sú ustanovené v článku 170 smernice [Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1)], zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane...“

- 6 Článok 2 smernice 2008/9 znie:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

5. „žadateľ“ je zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane a ktorá podáva žiadosť o vrátenie dane.“

7 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na každú zdaniteľnú osobu, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane a ktorá spĺňa tieto podmienky:

...“

8 Článok 5 uvedenej smernice uvádza:

„Každý členský štát vráti každej zdaniteľnej osobe, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane, DPH uplatnenú na tovar alebo služby, ktoré jej dodali alebo poskytli iné osoby zdaniteľné v tomto členskom štáte, alebo uplatnenú na dovoz tovaru do tohto členského štátu, ak sa tento tovar a služby používajú na účely týchto transakcií:

a) transakcií uvedených v článku 169 písm. a) a b) smernice 2006/112/ES;

...“

9 Článok 7 smernice 2008/9 stanovuje:

„Na účely vrátenia DPH v členskom štáte vrátenia dane zasiela zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane, žiadosť o vrátenie dane v elektronickej forme členskému štátu vrátenia dane a podáva ju členskému štátu usadenia prostredníctvom elektronického portálu, ktorý tento členský štát vytvoril.“

10 Článok 8 tejto smernice uvádza:

„1. Žiadosť o vrátenie dane obsahuje tieto informácie:

a) meno a plnú adresu žiadateľa;

b) elektronickú adresu;

c) opis podnikateľskej činnosti žiadateľa, pre ktorú sa tovar a služby nadobúdajú;

d) obdobie vrátenia dane, na ktoré sa žiadosť vzťahuje;

e) vyhlásenie žiadateľa, že nedodal žiadny tovar ani neposkytol žiadne služby, ktoré sa považujú za dodané alebo poskytnuté v členskom štáte vrátenia dane počas obdobia vrátenia dane, s výnimkou transakcií uvedených v článku 3 písm. b) bodoch i) a ii);

f) identifikačné číslo žiadateľa DPH alebo daňové registračné číslo;

g) údaje o bankovom účte vrátane kódov IBAN a BIC.

2. Okrem informácií uvedených v odseku 1 sa v žiadosti o vrátenie dane pre každý členský štát vrátenia dane a pre každú faktúru alebo dovozný doklad uvádzajú tieto údaje:

a) meno a plná adresa dodávateľa;

b) s výnimkou dovozu identifikačné číslo DPH alebo daňové registračné číslo dodávateľa pridelené členským štátom vrátenia dane v súlade s ustanoveniami článkov 239 a 240 smernice 2006/112/ES;

- c) s výnimkou dovozu predpona členského štátu vrátenia dane v súlade s článkom 215 smernice 2006/112/ES;
- d) dátum a číslo faktúry alebo dovozného dokladu;
- e) základ dane a výška DPH vyjadrené v peňažnej mene členského štátu vrátenia dane;
- f) výška odpočítateľnej DPH vypočítaná v súlade s článkom 5 a článkom 6 druhým pododsekom [smernice 2008/9], vyjadrená v peňažnej mene členského štátu vrátenia dane;
- g) v prípade potreby odpočítateľná časť vypočítaná v súlade s článkom 6 [tejto smernice] a vyjadrená v percentách;
- h) druh nadobudnutého tovaru a služieb podľa kódov uvedených v článku 9 [uvedenej smernice].“

11 Článok 9 smernice 2008/9 stanovuje:

„1. V žiadosti o vrátenie dane sa druh nadobudnutého tovaru a služieb vyjadruje pomocou týchto kódov:

...

2. Členský štát vrátenia dane môže požadovať, aby žiadateľ poskytol ďalšie informácie vo forme elektronických kódov v súvislosti s každým kódom uvedeným v odseku 1, pokiaľ sú tieto informácie nevyhnutné z dôvodu akýchkoľvek obmedzení práva na odpočítanie dane podľa smernice 2006/112/ES, tak, ako sa uplatňuje v členskom štáte vrátenia dane, alebo pokiaľ sú nevyhnutné pre vykonávanie príslušnej výnimky, ktorá je udelená členskému štátu vrátenia dane podľa článkov 395 alebo 396 uvedenej smernice.“

12 Článok 11 smernice 2008/9 znie:

„Členský štát vrátenia dane môže požadovať, aby žiadateľ poskytol opis jeho podnikateľskej činnosti prostredníctvom harmonizovaných kódov určených v súlade s článkom 34a ods. 3 druhým pododsekom nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 [zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92 (Ú. v. EÚ L 264, 2003, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 392)].“

13 Podľa článku 15 tejto smernice:

„1. Žiadosť o vrátenie dane sa podáva členskému štátu usadenia najneskôr do 30. septembra kalendárneho roka, ktorý nasleduje po období vrátenia dane. Žiadosť sa považuje za podanú, len ak v nej žiadateľ uviedol všetky informácie požadované podľa článkov 8, 9 a 11.

...“

14 Článok 19 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Členský štát vrátenia dane bezodkladne elektronicky oznámi žiadateľovi dátum, kedy mu bola doručená žiadosť.

2. Členský štát vrátenia dane oznámi žiadateľovi svoje rozhodnutie o schválení alebo zamietnutí žiadosti o vrátenie dane do štyroch mesiacov od jej doručenia tomuto členskému štátu.“

15 Článok 20 tej istej smernice uvádza:

„1. Ak členský štát vrátenia dane usúdi, že nemá všetky potrebné informácie na prijatie rozhodnutia týkajúceho sa celej žiadosti alebo časti žiadosti o vrátenie dane, môže v rámci štvormesačnej lehoty uvedenej v článku 19 ods. 2 elektronicky požadovať dodatočné informácie, najmä od žiadateľa alebo príslušných orgánov členského štátu usadenia. Ak sa dodatočné informácie požadujú od iného subjektu, než je žiadateľ alebo príslušný orgán členského štátu, zasiela sa požiadavka prostriedkami elektronickej komunikácie, iba ak sú tieto prostriedky dostupné jej adresátovi.

Ak je to potrebné, členský štát vrátenia dane môže požiadať o ďalšie dodatočné informácie.

Informácie požadované v súlade s týmto odsekom môžu zahŕňať predloženie originálu alebo kópie príslušnej faktúry alebo dovozného dokladu, ak členský štát vrátenia dane má odôvodnené pochybnosti týkajúce sa platnosti alebo správnosti konkrétneho nároku. V takom prípade sa neuplatňuje prah uvedený v článku 10.

2. Informácie požadované v súlade s odsekom 1 sa poskytnú členskému štátu vrátenia dane do jedného mesiaca od dátumu doručenia požiadavky osobe, ktorej sú určené.“

16 Článok 21 smernice 2008/9 stanovuje:

„Ak členský štát vrátenia dane požaduje dodatočné informácie, oznámi žiadateľovi svoje rozhodnutie o schválení alebo zamietnutí žiadosti o vrátenie dane do dvoch mesiacov od doručenia požadovaných informácií, alebo ak nedostal odpoveď na svoju požiadavku, do dvoch mesiacov od uplynutia lehoty ustanovenej v článku 20 ods. 2. Lehota, ktorá je k dispozícii na prijatie rozhodnutia týkajúceho sa celej žiadosti alebo časti žiadosti o vrátenie dane, je však vždy najmenej šesť mesiacov od dátumu doručenia žiadosti členskému štátu vrátenia dane.

Ak členský štát vrátenia dane požaduje ďalšie dodatočné informácie, oznámi žiadateľovi svoje rozhodnutie týkajúce sa celej žiadosti alebo časti žiadosti o vrátenie dane do ôsmich mesiacov od doručenia žiadosti tomuto členskému štátu.“

17 Článok 23 tejto smernice znie:

„1. V prípade, že sa celá žiadosť alebo časť žiadosti o vrátenie dane zamietne, členský štát vrátenia dane žiadateľovi spolu s rozhodnutím oznámi dôvody zamietnutia.

2. Žiadateľ sa môže proti zamietavému rozhodnutiu o žiadosti o vrátenie dane odvolať na príslušné orgány členského štátu vrátenia dane spôsobom a v lehotách stanovených pre odvolania v prípade žiadostí o vrátenie dane predložených osobami, ktoré sú usadené v uvedenom členskom štáte vrátenia dane.

Ak sa podľa právnych predpisov členského štátu vrátenia dane neprijatie rozhodnutia o žiadosti o vrátenie dane v rámci lehôt stanovených v tejto smernici nepokladá za schválenie alebo zamietnutie žiadosti, sú všetky správne a súdne konania, ktoré sú v takejto situácii k dispozícii zdaniteľným osobám usadeným v tomto členskom štáte, rovnako prístupné žiadateľovi. Ak takéto konania nie sú k dispozícii, neprijatie rozhodnutia o žiadosti o vrátenie dane v týchto lehotách znamená, že žiadosť sa považuje za zamietnutú.“

18 Článok 26 uvedenej smernice uvádza:

„Žiadateľ má od členského štátu vrátenia dane nárok na úrok zo sumy vrátenia dane, ktorá sa má žiadateľovi zaplatiť, ak sa daň vráti po poslednom dátume platby podľa článku 22 ods. 1.

Ak žiadateľ neposkytne požadované dodatočné alebo ďalšie dodatočné informácie členskému štátu vrátenia dane v rámci stanovenej lehoty, prvý odsek sa neuplatňuje. ...“

Smernica 2006/112/ES

- 19 Smernica 2006/112, zmenená smernicou Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008 (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 11) (ďalej len „smernica o DPH“), stanovuje vo svojom článku 9 ods. 1 druhom pododseku:

„Ekonomická činnosť je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

- 20 Článok 167 smernice o DPH znie:

„Právo odpočítať daň vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpočítateľná.“

- 21 Článok 169 tejto smernice uvádza:

„Okrem odpočítania dane uvedeného v článku 168 má zdaniteľná osoba právo na odpočítanie DPH podľa článku 168 v prípade tovaru a služieb, ktoré sú použité na tieto účely:

- a) transakcie súvisiace s činnosťami uvedenými v druhom pododseku článku 9 ods. 1 uskutočnenými mimo členského štátu, v ktorom je táto daň splatná alebo zaplatená, pri ktorých by vzniklo právo odpočítať DPH, ak by boli uskutočnené na území tohto členského štátu,
- b) transakcie, ktoré sú oslobodené od dane v súlade s článkami 138, 142 a 144, článkami 146 až 149, článkami 151, 152, 153 a 156, článkom 157 ods. 1 písm. b), článkami 158 až 161 alebo článkom 164,
- c) transakcie, ktoré sú oslobodené od dane v súlade s článkom 135 ods. 1 písm. a) až f), ak je odberateľ usadený mimo Spoločenstva, alebo ak sú tieto transakcie priamo spojené s tovarom určeným na vývoz mimo Spoločenstva.“

- 22 Podľa článku 170 uvedenej smernice:

„Každá zdaniteľná osoba, ktorá v zmysle článku 1 [trinástej] smernice Rady 86/560/EHS [zo 17. novembra 1986 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – postup vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim zdaneniu, ktoré nesídli na území spoločenstva (Ú. v. ES L 326, 1986, s. 40; Mim. vyd. 09/001, s. 129), bodu 1 článku 2 a článku 3 smernice 2008/9/ES a článku 171 tejto smernice nie je usadená v členskom štáte, v ktorom nakupuje tovar a služby alebo do ktorého dováža tovar podliehajúci DPH, má právo na vrátenie DPH, pokiaľ sa tovar a služby použijú na tieto účely:

- a) transakcie uvedené v článku 169,
- b) transakcie, pri ktorých platí daň výhradne odberateľ v súlade s článkami 194 až 197 a článkom 199.“

23 Článok 171 ods. 1 tej istej smernice znie:

„DPH sa vracia zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte, v ktorom nakupujú tovar a služby alebo do ktorého dovážajú tovar podliehajúci DPH, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, v súlade s podrobnými predpismi ustanovenými v smernici 2008/9/ES.“

Francúzske právo

24 V prílohe II článku 242-0 W code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník), ktorý bol prijatý na prebratie článku 20 uvedenej smernice 2008/9, sa stanovuje:

„I. – Daňový orgán môže v rámci lehoty uvedenej v odseku II článku 242-0 V elektronickou formou požadovať dodatočné informácie, najmä od žiadateľa alebo príslušných orgánov členského štátu Európskej únie, kde je usadený, ak usúdi, že nemá všetky potrebné informácie na prijatie rozhodnutia týkajúceho sa celej žiadosti alebo časti žiadosti o vrátenie dane podanej žiadateľom. Ak sa dodatočné informácie požadujú od iného subjektu, než je žiadateľ alebo príslušné orgány členského štátu, zasiela sa požiadavka prostriedkami elektronickej komunikácie, iba ak sú tieto prostriedky dostupné jej adresátovi.

Ak to považuje za potrebné, daňový orgán môže požiadať o ďalšie dodatočné informácie.

V súvislosti s týmito žiadosťami môže daňový orgán požadovať od žiadateľa predloženie originálu príslušnej faktúry alebo dovozného dokladu, ak má odôvodnené pochybnosti týkajúce sa platnosti alebo správnosti konkrétneho nároku. Žiadosť sa môže vzťahovať na všetky transakcie bez ohľadu na ich výšku.

II. – Dodatočné informácie požadované v súlade s ustanoveniami odseku I sa poskytnú do jedného mesiaca od dátumu doručenia požiadavky osobe, ktorej sú určené.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

25 Dňa 17. septembra 2015 spoločnosť Sea Chefs, usadená v Nemecku, požiadala prostredníctvom elektronického portálu zriadeného na tieto účely v členskom štáte usadenia o vrátenie preplatku DPH za obdobie od 1. januára do 31. decembra 2014.

26 Dňa 14. decembra 2015 francúzsky daňový úrad (ďalej len „daňový úrad“) zaslal spoločnosti Sea Chefs žiadosť o dodatočné informácie. Keďže však táto spoločnosť v stanovenej lehote jedného mesiaca neodpovedala, uvedený úrad 29. januára 2016 zamietol žiadosť o vrátenie dane predloženú touto spoločnosťou.

27 Sea Chefs podala proti tomuto zamietavému rozhodnutiu žalobu na Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil, Francúzsko). Na podporu svojej žaloby táto spoločnosť danému súdu predložila dokumenty a informácie požadované zo strany daňového úradu v žiadosti o dodatočné informácie.

28 Daňový úrad sa domnieva, že táto žaloba má byť vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že nedodržanie lehoty na odpoveď v dĺžke jedného mesiaca viedlo k preklúzii nároku na vrátenie dane, čo znemožňuje nápravu tým, že sa priamo vnútroštátnemu súdu predložia dodatočné informácie určené na potvrdenie existencie práva na vrátenie DPH.

- 29 Sea Chefs tvrdí, že skutočnosť, že jej nebolo umožnené napraviť svoju situáciu v rámci opravného prostriedku podľa článku 23 smernice 2008/9, je v rozpore so zásadou neutrality DPH, ako aj so zásadou proporcionality.
- 30 Vnútroštátny súd uvádza, že smernica 2008/9 nespresňuje ani dôsledky nedodržania lehoty na odpoveď stanovenej v článku 20 ods. 2 tejto smernice na právo na vrátenie DPH, ani to, či má zdaniteľná osoba možnosť doplniť svoju žiadosť tým, že vnútroštátnemu súdu predloží údaje určené na potvrdenie existencie jej práva na vrátenie dane.
- 31 Za týchto okolností Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa ustanovenia článku 2 ods. 2 [smernice 2008/9] vykladať v tom zmysle, že vytvárajú pravidlo preklúzie, ktoré predpokladá, že zdaniteľná osoba z členského štátu, ktorá požaduje vrátenie [DPH] v členskom štáte, v ktorom nie je usadená, nemôže doplniť svoju žiadosť o vrátenie dane pred daňovým súdom, ak nedodržala lehotu na odpoveď na žiadosť o informácie, ktorú podal správny orgán v súlade s ustanoveniami [článku 20 ods. 1 tejto smernice], alebo naopak v tom zmysle, že táto zdaniteľná osoba môže v rámci práva na opravný prostriedok podľa článku 23 [uvedenej] smernice a v súlade so zásadami proporcionality a neutrality [DPH] doplniť svoju žiadosť pred daňovým súdom?“

O prejudiciálnej otázke

- 32 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 20 ods. 2 smernice 2008/9 má vykladať v tom zmysle, že lehota jedného mesiaca upravená v tomto ustanovení na to, aby boli členskému štátu vrátenia dane poskytnuté dodatočné informácie, ktoré tento členský štát žiada, predstavuje prekluzívnu lehotu, ktorá v prípade jej prekročenia alebo neposkytnutia odpovede vedie k tomu, že zdaniteľná osoba stratí možnosť doplniť svoju žiadosť o vrátenie dane tým, že priamo pred vnútroštátnym súdom predloží dodatočné informácie určené na potvrdenie existencie jej práva na vrátenie DPH.
- 33 Na jednej strane je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 170 písm. a) smernice o DPH v spojení s článkom 169 tejto smernice, ako aj s článkami 3 a 5 smernice 2008/9, každá zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte, v ktorom nakupuje tovar a služby alebo do ktorého dováža tovar podliehajúci DPH, má právo na vrátenie tejto dane v prípade tovaru a služieb, ktoré sú použité buď na účely jej transakcií súvisiacich s činnosťami uvedenými v článku 9 ods. 1 druhom pododseku smernice o DPH, ktoré sa uskutočňujú mimo členského štátu, v ktorom je táto daň splatná alebo zaplatená, a pri ktorých by vzniklo právo odpočítať DPH, keby boli tieto transakcie uskutočnené v tomto členskom štáte, alebo pre transakcie oslobodené od dane uvedené v tomto článku 169 písm. b) a c). Na druhej strane článok 171 smernice o DPH odkazuje so zreteľom na podmienky výkonu tohto práva na smernicu 2008/9.
- 34 Pokiaľ ide o právo na vrátenie DPH, Súdny dvor už spresnil, že právo zdaniteľnej osoby usadenej v členskom štáte na vrátenie DPH zaplatenej v inom členskom štáte podľa smernice 2008/9 zodpovedá právu na odpočet DPH zaplatenej na vstupe vo vlastnom členskom štáte, ktoré tejto zdaniteľnej osobe priznáva smernica o DPH (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 36 a citovaná judikatúra).
- 35 Okrem toho Súdny dvor spresnil, že rovnako ako právo na odpočet dane, právo na vrátenie dane predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie, ktorého cieľom je úplne zbaviť podnikateľa bremena DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho ekonomických činností. Spoločný systém DPH v dôsledku toho zabezpečuje daňovú neutralitu, pokiaľ

ide o daňovú záťaž všetkých ekonomických činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky pod podmienkou, že tieto činnosti samy v zásade podliehajú DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, body 37 a 38, ako aj citovanú judikatúru).

- 36 Právo na odpočet dane, a tým aj na jej vrátenie, je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade ho nemožno obmedziť. Toto právo sa uplatňuje bezprostredne na všetky dane uplatňované na plnenia uskutočnené na vstupe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 37 Pokiaľ ide o spôsoby výkonu práva na odpočet DPH, treba na jednej strane uviesť, že článok 15 ods. 1 smernice 2008/9 stanovuje súbor povinností, ktoré musí spĺňať zdaniteľná osoba spadajúca do pôsobnosti tejto smernice, aby jej mohla byť vrátená daň, a to povinnosť podať svoju žiadosť o vrátenie dane v členskom štáte usadenia „najneskôr“ v lehote stanovenej v tomto ustanovení, ako aj podmienka poskytnúť všetky informácie požadované podľa článkov 8, 9 a 11 tejto smernice. Na druhej strane článok 20 uvedenej smernice umožňuje členskému štátu vrátenia dane v prípade, ak sa tento štát domnieva, že nemá k dispozícii informácie, ktoré by mu umožnili rozhodnúť o celej tejto žiadosti alebo jej časti, najmä možnosť požadovať od zdaniteľnej osoby alebo príslušných orgánov členského štátu usadenia dodatočné informácie, ktoré musia byť poskytnuté v lehote jedného mesiaca od dátumu doručenia žiadosti o informácie adresátovi.
- 38 Pokiaľ ide o toto ustanovenie, treba konštatovať, že jeho znenie samo osebe neumožňuje zistiť, či lehota, ktorá sa v ňom uvádza, predstavuje prekluzívnu lehotu alebo nie. Nezáväznú povahu tejto lehoty však možno vyvodiť z kontextu, do ktorého toto ustanovenie zapadá v smernici 2008/9.
- 39 Pokiaľ totiž ide o lehotu na podanie žiadosti o vrátenie dane, ktorá je stanovená v článku 7 ôsmej smernice 79/1072, v ktorom sa už uvádzal výraz „najneskôr“, prevzatý v článku 15 ods. 1 smernice 2008/9, Súdny dvor rozhodol, že tento výraz predstavuje spresnenie, ktoré jednoznačne znamená, že žiadosť o vrátenie dane nemožno platne podať po uplynutí lehoty stanovenej na tento účel, z čoho vyplýva, že táto lehota je prekluzívnou lehotou, ktorej nedodržanie má za následok stratu nároku na vrátenie DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2012, Elsacom, C-294/11, EU:C:2012:382, body 26 a 33).
- 40 V prvom rade však článok 20 ods. 2 smernice 2008/9, na rozdiel od článku 15 ods. 1 tejto smernice, neobsahuje výraz „najneskôr“.
- 41 Ako uviedol generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, skutočnosť, že sa tu tento výraz nenachádza, naznačuje, že normotvorca Únie v kontexte smernice 2008/9 nemal v úmysle zaviesť prekluzívnu lehotu v článku 20 ods. 2 tejto smernice.
- 42 V druhom rade, hoci žiadosť o vrátenie DPH upravená v článku 15 uvedenej smernice musí byť podaná zdaniteľnou osobou, dodatočné informácie požadované podľa článku 20 tej istej smernice sa môžu vyžadovať od inej ako zdaniteľnej osoby alebo od orgánov v členskom štáte usadenia dotknutej zdaniteľnej osoby. V tomto prípade absencia odpovede alebo odpoveď po uplynutí stanovenej lehoty zo strany tejto inej osoby alebo týchto orgánov by napriek tomu, že zdaniteľná osoba nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť odoslanie odpovede, viedla k strate práva zdaniteľnej osoby na vrátenie DPH, v rozpore so základnými zásadami, ktorými sa riadi spoločný systém DPH a ktoré sú pripomenuté v bodoch 34 až 36 tohto rozsudku.
- 43 Okrem toho, aj z článkov 21 a 26 tejto smernice možno vyvodiť, že lehota jedného mesiaca stanovená v článku 20 ods. 2 uvedenej smernice nie je prekluzívnou lehotou.
- 44 V prvom rade, pokiaľ ide o článok 21 smernice 2008/9, z jeho znenia vyplýva, že v prípade, že členský štát vrátenia dane nedostane požadované dodatočné informácie, lehota, v rámci ktorej je tento členský štát povinný oznámiť svoje rozhodnutie o schválení alebo zamietnutí žiadosti o vrátenie dane, začína

plynúť od uplynutia lehoty uvedenej v článku 20 ods. 2 tejto smernice. Ako uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, tento článok 21 nevyklučuje, že žiadosť o vrátenie dane možno akceptovať aj v prípade, že nedošlo k oznámeniu požadovaných dodatočných informácií.

- 45 V druhom rade, pokiaľ ide o článok 26 smernice 2008/9, ktorý v spojení s odôvodnením 3 tejto smernice má za cieľ posilniť postavenie zdaniteľnej osoby, a to najmä tým, že jej priznáva úroky z omeškania, ak k vráteniu dane dôjde oneskorene, z druhého odseku tohto článku vyplýva, že v prípade, že k vráteniu dane dôjde s oneskorením v dôsledku toho, že zdaniteľná osoba členskému štátu vrátenia dane v stanovenej lehote nepredložila požadované dodatočné informácie, tento členský štát nie je povinný danej zdaniteľnej osobe zaplatiť úroky z omeškania. Za predpokladu, že by jednomesačná lehota stanovená v článku 20 ods. 2 uvedenej smernice predstavovala prekluzívnu lehotu, neskorá odpoveď na žiadosť o dodatočné informácie by nevyhnutne viedla k zamietnutiu žiadosti o vrátenie dane, a nie k jej oneskorenému vráteniu bez priznania úrokov z omeškania. Z toho vyplýva, že výklad tohto článku 20 ods. 2, podľa ktorého by sa uvedená lehota považovala za prekluzívnu, by článok 26 druhý odsek tej istej smernice zbavoval jeho podstaty.
- 46 Preto je zjavné, že lehota jedného mesiaca stanovená v článku 20 ods. 2 smernice 2008/9 na to, aby boli členskému štátu vrátenia dane poskytnuté dodatočné informácie, ktoré tento členský štát požaduje, nepredstavuje prekluzívnu lehotu.
- 47 Okrem toho, ak z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa prekluzívnych lehôt v oblasti DPH vyplýva, že prekluzívna lehota, ktorej uplynutie má za následok sankcionovanie nedostatočne starostlivo zdaniteľnej osoby, ktorá opomenula v stanovených lehotách požiadať o odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe, v tom zmysle, že táto osoba stratí svoje právo na odpočítanie dane, je s výhradou dodržania zásad ekvivalencie a efektivity zlučiteľná so smernicou o DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovanú judikatúru), článok 20 smernice 2008/9 sa uplatní, ak žiadosť o vrátenie dane bola podaná v lehote stanovenej v článku 15 tejto smernice.
- 48 Za týchto okolností vzhľadom na to, že lehota jedného mesiaca stanovená v článku 20 ods. 2 smernice 2008/9 na to, aby boli členskému štátu vrátenia dane poskytnuté dodatočné informácie požadované týmto členským štátom, nie je prekluzívnou lehotou, pokiaľ je žiadosť o vrátenie dane zamietnutá v celom rozsahu alebo sčasti, bez ohľadu na neoznámenie požadovaných dodatočných informácií, zdaniteľná osoba môže v súlade s článkom 23 ods. 2 prvým pododsekom tejto smernice podať proti takémuto rozhodnutiu opravné prostriedky na príslušné orgány členského štátu vrátenia dane spôsobom a v lehotách stanovených pre odvolania v prípade žiadostí o vrátenie dane predložených osobami usadenými v tomto členskom štáte. Z toho vyplýva, že nedodržanie lehoty stanovenej v článku 20 ods. 2 uvedenej smernice neznamená, že zdaniteľná osoba stratí možnosť doplniť svoju žiadosť o vrátenie dane tým, že priamo pred vnútroštátnym súdom predloží dodatočné informácie určené na potvrdenie existencie jej práva na vrátenie DPH.
- 49 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 20 ods. 2 smernice 2008/9 sa má vykladať v tom zmysle, že lehota jedného mesiaca upravená v tomto ustanovení na to, aby boli členskému štátu vrátenia dane poskytnuté dodatočné informácie, ktoré tento členský štát žiada, nie je prekluzívnou lehotou, ktorá by v prípade jej prekročenia alebo neposkytnutia odpovede viedla k tomu, že zdaniteľná osoba stratí možnosť doplniť svoju žiadosť o vrátenie dane tým, že priamo pred vnútroštátnym súdom predloží dodatočné informácie určené na potvrdenie existencie jej práva na vrátenie DPH.

O trovách

- 50 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 20 ods. 2 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, sa má vykladať v tom zmysle, že lehota jedného mesiaca upravená v tomto ustanovení na to, aby boli členskému štátu vrátenia dane poskytnuté dodatočné informácie, o ktoré tento členský štát žiada, nie je prekluzívnou lehotou, ktorá by v prípade jej prekročenia alebo neposkytnutia odpovede viedla k tomu, že zdaniteľná osoba stratí možnosť doplniť svoju žiadosť o vrátenie dane tým, že priamo pred vnútroštátnym súdom predloží dodatočné informácie určené na potvrdenie existencie jej práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty.

Podpisy